

Red: Stellan Löwenadler

Tisdagen den 8 februari 1972

JULFESTEN 1972

Den 15 januari ägde den sedvanliga jul-barn-festen rum. Trots ett deltagarantal på ca 600 kunde vi hålla till i egna lokaler — tack

vare en utmärkt organisation och alla deltagarnas positiva inställning. Medan lokalen möblerades om från förplägnad till dans

kring granen kunde de yngre gå på bio — de hade två att välja på — och de äldre besöka verkstaden. ■

Foto Sune Ekstrand.

Telub Sångarlag i »högtidsdräkt» under sitt som alltid uppskattade framförande av väl valda sånger ur den stora repertoaren.

Trots det stora deltagarantalet fick »nästan alla» sittplats. Här har fotografen fångat ett litet hörn av matsalen.

Kring granen dansade 250 små och stora i fem ringar — och hade väldigt roligt.

Det är ingen svårighet att samla barnen till sångstunden med Olle Nilsson. De kan både sin Olle och sångerna vid det här laget.

I spänd förväntan. Vad skall det bli den här gången?

Olle Nilsson och hans ackompanjator har blivit en institution vid Telub.

En så'n konstig farbror, med skägg och allt. En stor påse gav han mig också.

Det gick förstås inte så bra att ordna kö när de två tomtarna och »tant Gun-Brite» delade ut julklappar. Men alla fick sitt.

PERSONALÄRENDE

Nyanställda

Vi hälsar nedanstående nyanställda välkomna i vår krets.

Växjö

Carl-Olof Mouchard
Planeringsledare EA

Bengt Arvidsson
Systemman/progr EA

Ove Spjuth
Avlöningskontorist PA

Peter Axelsson
Telemontör VU3

Staffan Carlsson
Ingenjör TAU

Börje Knutsson
Ingenjör TAU

Sonja Nilsson
Kontorist TAU

Torbjörn Wallenborg
Ingenjör TAR

Göte Lindberg
Ingenjör TAP

Anders Karlsson
Praktikant TAP

Hässleholm

Tommy Bayer
Serviceingenjör TFH

Stockholm

Suzanne Holmberg
Telefonist SK

Erik Johansson
Vaktmästare SK

Yngve Ström
Serviceingenjör RS

Jan Lundin
Serviceingenjör RS

Rune Carlsson
Serviceingenjör RS

Olof Rosén
Serviceingenjör RS

Västerås

Rolf Johansson
Serviceingenjör RS

Tjänsteförändring

Kenneth Carlsson
Förman VM2

Håkan Ivarsson
Tekniker 611

Anders Andersson
Tekniker 612

Paul Wiberg
Serviceingenjör TRT

TACK

För blommor och gåvor till mig och mina barn i samband med min hustrus bortgång samt för blommor vid hennes bår riktar jag till företaget och arbetskamraterna ett varmt och hjärtligt tack.

Lars-Olof Ohlsson

TACK

Till kolleger och vänner riktas härmed ett varmt tack för bokgåva och blommor under min sjukdom.

Lars-Olov Rahlén

TACK

Tack alla vänner för uppvaktningen i samband med min årsdag.

Olle

Kursinformation

Det annonserade kursprogrammet **matematik — halvledare II** inom Kommunal Vuxenutbildning har tydligen intresserat många. Från matematiklektionerna meddelas att av 20 deltagare är 18 från Telub och av dessa har nio man börjat denna termin (kursen startade redan ht 71). Om intresset finns kvar till höstterminen får vi en stor elektronikgrupp (Halvledare II).

I tyska och engelska startade nya kurser vecka 6. Halva grupperna har deltagit i de tidigare kurserna (Engelska I och Tyska I). Tillräckligt intresse för stadium III har inte visats, varför dessa kurser får vänta till hösten.

Halvledare I avslutades den 27.1. Kursen har omfattat 48 timmar med omväxlande teori och laborationer.

Deltagare:

Christer Håkansson	Ronny Eriksson
Kjell Helgesson	Bengt Davidsson
Anders Lennartsson	Göran Johansson
Kjell-Arne Nyqvist	Ove Nilsson
Håkan Falk	Dan Bard
Esbjörn Lönnborg	Lars Åhslund

För Hägglund & Söner har under vecka 4 hållits en kurs på Ra 42. Lärare har varit Folke Holmgren och Torbjörn Wallenborg (TAR). ■

Segling

I ett av de föregående numren av Telub-nytt läste jag med intresse de artiklar där kollegor redovisade sina hobbis liksom också vår redaktörs önskan om flera bidrag av liknande karaktär.

Så skriver Gunnar Eriksson, TAP, skeppare på havskryssaren Lenita II. Här följer hans egen delvis självvironiska berättelse.

En segelbåt lutar

Sett från min synpunkt är väl segling ingen ovanlig hobby. Men ändå kan kanske bakgrunden till mitt seglingsintresse vara intressant, speciellt för de män vars hustrur fasar för den känsla som ligger bakom det faktum att en segelbåt »lutar».

Nåväl, låt oss ett ögonblick göra en återblick på den man som lyckats att övertyga sin hustru om seglingens fördelar och det romantiska innehåll som gjort henne till en trogen kamrat under somrarnas många seglingsutflykter.

Själv har jag växt upp i Jämtland före den tid när Yngve Gamlin ganska självsvåldigt utnämnde sig till president. Men hans avståndstagande till politiskt mygleri och hans humoristiska budskap om Norrlands och norrlänningarnas värde har lärt mig att utveckla min egen självkänsla så långt, att jag som inlandsbo t o m ansett mig kapabel att styra kosan ut på de villande haven.

Under den tid jag och min familj bodde i Stockholm utvecklade jag många gånger tanken på att vi skulle köpa en segelbåt, men möttes varje gång av min hustrus kallsinniga inställning till tanken på en så »manlig» investering. Vårt första beslut blev av det skälet, inköp av en uppblåsbar gummibåt. Sagt och gjort, båten köptes och jag blev rorsman vid årorna. Årorna var dock korta och båten hade en obehaglig tendens att hålla sin egen riktning, oavsett mina intentioner. Något måste göras med tanke på min hustrus och mina barns nyvaknade intresse för färder på de vida vattnen.

Mås föröver!

Nya diskussioner och en motor inköptes. Den gav möjlighet till längre färder, färder som krävde ett visst mått av navigation för att åtminstone lotsa oss tillbaka till utgångspunkten. Med tanke på det ringa djupgåendet — ca 1 dm — bedömde jag att navigationsunderlag i form av sjökort och bestick fick ersättas av telefonkatalogen för Stockholmsområdet. Ett antal färder gjordes under sommarens veckoslut. Särskilt en episod faller mej i minnet.

När min äldste son och jag som vanligt agerade sjömän upptäckte plötsligt Kenth en mås som stod mitt i vår farled med vatten »upp till knäna».

Han menade då att det förelåg risk för ett grundområde i vår färdväg. Men med en fars normala självtillit, tillika övervärderad med tanke på ställningen som skeppare ombord, så hävdade jag att måsen med säkerhet stog på en sjunken stock eller annat skräp som Stockholmsarna så gärna strör omkring sig i naturen. Döm om min förvåning när vi nästa veckoslut passerar samma område. Där ligger grundet fullt synligt i vattenbrynet. Kommentarer överflödiga! Den store

skepparen är ej längre så stor och sonens självtillit har ökat, tyvärr på bekostnad av min egen.

Kan nästan segla i motvind

Varje sommar har emellertid sitt slut, så även denna. Under vintermörkret återupptog jag ånyo mitt käraste ämne, nämligen min önskan om köp av en segelbåt. Förslaget upptogs då ej enbart negativt, utan konstruktiva diskussioner kunde genomföras, konstruktiva framförallt från den blivande skepparens synpunkt. Vi bestämde oss så småningom för inköp av en Hurley 18, en engelsk midgethavskryssare.

Nu började bråda dagar för mej, för nu gällde det att ur tillgänglig litteratur läsa in det mysterium som säger att en segelbåt »nästan kan segla i motvind». Nåja, svårare saker har varje tekniker mött, så vi kan konstatera att nödig kunskap kunde inhämtas.

Under våra planeringar för nästa sommar kom vi fram till en vettig början, nämligen att den första seglingen skulle ske i svag vind så att Ruth, min hustru, ej skulle bli skräm.

Båten kom till Stockholms frihamn och endast den som länge drömt om egen båt kan förstå den känsla man erfar i sjösättningsögonblicket. Jag gick för motor till hemmahamnen, rusade hem till min hustru med blossande kinder och föreslog en omedelbar provtur.

Tydligt kände hon samma upphetsning, eller också hade jag genom mina ihärdiga studier gett ett sådant intryck av kunskap, att hon omedelbart accepterade förslaget.

Vi rodde ut till båten och jag började undersöka vilken sida på de medsända seglen som var upp och vilken som var ner. Seglen kom så småningom upp rättvända och båten sköt fart genom vattnet.

Min hustru kanske bleknade en aning — jag minns ej så noga — men däremot minns jag väl det följande händelseförloppet. När vi för svällande segel passerar en utskjutande udde och vinden med all kraft får tag i båten, händer just det som alla hustrur förutsagt — båten lutar betänkligt åt sidan. Min hustru försvann med sammanbiten min ner i båtens innandöme och kom upp med all räddningsutrustning redo.

Färden gick vidare och jag började känna att segling nog var, vad jag i mina drömmar frammanat. Upplevelsen fick dock ett brådstörtat slut i och med att min hustru ställer frågan: hur skall du klara av att vända båten och komma hem igen? Men, tro mej eller inte, båten kunde vändas och vi kom tillbaka till hemmahamnen och jag erfor en uppskattande blick från min kära hustru.

Sjömän på allvar

Sommaren gick under många färder med olika upplevelser. De flesta av så angenämt slag att vi under den följande vintern bestämde oss för att bli sjömän på allvar, dvs vi skulle ta steget fullt ut och byta ut vår båt mot en havskryssare. Som många andra stannade vi för inköp av en Vega. Havskyssaren Vega är för de initierade en utmärkt segelbåt, en båt som tillika ger en behaglig boendeform — tyvärr med brister i det rent estetiska utförandet. Men smaken är ju som alltid delad, »forskellig» som bröderna på andra sidan sundet säger.

Med vår Vega fick seglingarna ett nytt innehåll, nämligen skepparens benägenhet att till varje pris försöka segla om allt flytetyg som dök upp i hans väg. Framgångar i dessa informella tävlingar kan ha sina risker, bland annat den att man tror sig född till och disponerad för kappseglingstävlingar i större sammanhang. Så gick det också för oss.

Den första kappseglingen

Familjen skulle alltså börja kappsegla. Kappseglingar i den storleksklass, som Vega representerar, kräver normalt en besättning av hårdföra gossar med valkiga nävar och det språk som hör sjömanslivet till. Vi däremot, skulle segla med Ruth som navigatör och Kenth och Sören — mina två söner — som gästar. Jag kommer aldrig att glömma vår första kappsegling. Det förstår nog också den värderade läsaren när han läst det känslomässiga sammandrag som nu följer.

Tävlingen skulle gå av stapeln vid Saltsjöbaden utanför Stockholm med mål i en vik på Uvö vid Nämdöfjärden. Jag hade inbillat mej att flera båtar med samma amatörmässiga utrustning och otränade besättning skulle infinna sig till start. Döm om min besvikelse och nervositet när jag upptäcker att vi hamnat i ett expertgång på tio båtar, vilket klart framgick av deras utrustning och sättet att behandla sjömansspråket.

Starten gick emellertid och naturligtvis presterade vi en dålig sådan, en start där vi låg bland de sista i fältet av båtar. Tävlingen inleddes med kryss, en seglingsform som kräver ständig uppmärksamhet på segelföring och roderutslag. Uppmärksamheten i ett tidigare skede hade nog inte varit den bästa, för när jag ser upp mot masttoppen upptäcker jag att översta lattan (en träribba instucken i seglet för att hålla dess bakkant sträckt) har glömts i samband med segelsättningen. Normalt brukar man tala om en benägenhet hos den person som drabbats av dylika fadäser, att sjunka genom jorden. Av naturliga skäl går inte detta när man befinner sig på en vattenyta, varför vi fortsatte seglingen.

Tävlingen gick från början i lättnavigerade farvatten varför min hustru föredrog att i bikini solbada vid mastfoten. Efter ett tag, när den värsta nervositeten hade lagt sig upptäckte jag att vi

börjat avancera i tävlingsfältet. Om detta berodde på besättningens skicklighet eller på den distraherande effekt min solbadande hustru kan ha haft på de konkurrerande skepparna, därom må de lärde tvista. Alltnog — tävlingen fortsatte och jag upptäckte till min glädje att vi tagit ledningen. Med andra ord, vi låg först av alla båtar och hade nu som uppgift att försvara vår ledning.

Efter några timmars segling närmar vi oss målet, markerat av två bojar och kanonskott. Döm om min förskräckelse när jag upptäcker en konkurrerande båt akter om oss. Den närmar sig tydligt och om inget görs kommer den att vinna. Nu är goda råd dyra. Lite planlöst börjar jag rycka och dra i de olika »snöre-na», med det naturliga resultatet att farten minskas. Vad är att göra? Jag försöker vädja till den skeppare, som med vildhet i blicken söker passera oss, om barmhärtighet med tanke på att detta är vår första kappsegling. Men han är naturligtvis obarmhärtig när det gäller en sådan vädjan och slår oss på mållinjen, samtidigt som jag på darrande ben förbereder nedtagning av seglen.

Vi var förstas alla lyckliga över den andraplacering vi fick och över de beundrande kommentarer som gavs från andra båtar med hänsyn till vår anonymitet i tävlingssammanhang. Efter denna debut följde flera tävlingar med olika resultat. En spinnaker (färggrant ballongsegel) inköptes för att öka båtens fart och därmed avancera i prislistorna.

Utlokalisering 'på kryss'

Så småningom kom andra värderingar in i bilden. Telub i Växjö blev aktuellt och där ansågs att man mycket väl kunde bo i Småland och segla i Blekinge skärgård, något som till en början verkade långsökt. Eftertanke krävdes. Familjen beslöt dock så

småningom att frivilligt lokalisera sig ut från Stockholmsregionen.

I seglingsdrömmarna ingick nu den långfärd som skulle genomföras i och med att båten skulle flyttas från Stockholm till Blekinge skärgård. Vi drömde nog alla om litet »medvind» så att vi kunde sätta spinnakern. Men, ack nej, när vi väl kom i väg behagade vinden blåsa mellan syd och sydväst så vi fick kryssa hela vägen till Blekinge.

I och med flyttningen till Växjö räknade jag nog med att mer eller

mindre vara ensam om seglings- och båtintresset. Men i det fallet räknade jag helt fel. Här finns t ex Harry. Den som träffat honom har också säkert träffat den person som på Helgasjöns böljor genomför de mest skiftande bedrifter, kopplade till den naturlyrik han så ofta ger uttryck för. Vidare har vi Håkan som till och med lidit skeppsbrott på en stormig Helgasjö, dock lyckligtvis utan större skador, om man bortser från leran på masttoppen samt förlusten av körkort och plånbok.

Avslutningsvis vill jag uttrycka min förhoppning att flera börjar segla, gärna i Helgasjön till att börja med, och på det sättet får ut det naturromantiska innehållet och de goda kontakter med naturen som ett fritidsliv på sjön har att erbjuda. Har min artikel dessutom hos hustrun till någon seglingsintresserad man väckt intresse för seglingens fröjder — trots att »segelbåten lutar» — då har artikeln haft en uppgift att fylla. ■

FRÅN IDROTTSFRONTEN

TENNIS

Handicaptävlingen 1971 om Eric Malmbergs Vpr är nu slutspelad. Segrare blev Curt Edh genom att i finalen slå Erik Nilsson med 6-1, 6-1.

BOWLING

Tävlingen om TTK vandringspris gick av stapeln den 15.12. Man spelade i Växjö, Hässleholm, Göteborg och Stockholm. Sammanlagt deltog inte mindre än 61 spelare.

Ralf Dahlborg, FTG, vann en ganska överlägsen seger med 662 p, följd av Göran Johansson, Växjö, med 637 och fjolårssegraren, Leif Ljung, Växjö, med 632 p.

Ralfs seger måste betraktas som synnerligen rättvis. Trots att Göteborgarna förra året spelade under besvärliga förhållanden — lyset strejkade då och då — var Ralf nära att ta hem segern. Leif gick om honom tack vare en grann spurt.

Efter Leif Ljung följde K E Rådström (SK) 712 p, H Olsson (TFH) 708 p, Rune Wentzel (FTG) 706 p, och Bengt Bengtsson (VUO) 699 p.

Som en tävling i tävlingen spelades också i Växjö om Telub IF mästerskap. Här vann Leif Ljung med Göran Johansson på 2:a och Bengt Bengtsson på 3:e plats.

I höstens korptävlingar har Telub IF deltagit med tre lag. Lagsammansättningar har väl varierat något från gång till gång, men i huvudsak tycks de nedan angivna ha spelat.

Tremannalagen spelade i två grupper. I grp 1 kom Telub 1 (Arne Svensson, Hans Nyberg, Bengt Bengtsson, Aiwest Johansson) på 4 plats bland 7 lag.

I grp 2 kom Telub 2 (Göran Cederborg, Jan-Åke Palmqvist, Jan-Inge Selin) på 1 plats och går till slutspel.

I tävlingen för tvåmannalag spelade Leif Ljung, Göran Johansson och Hans Nyberg. Slutresultatet var i skrivande stund inte helt klart — men det var visst lika bra det.

HANDBOLL

Telubs handbollslag, som i 70/71 års serie spelade upp sig till grupp 1, hade det under hösten mera

bekymmersamt i den hårda konkurrensen. Om man får döma efter nedanstående referat från höstens sista match blir det emellertid kanske bättre i fortsättningen. (När detta skrives är våromgången f ö redan igång. Vi återkommer därom).

Höstens sista match, mellan Telub IF och Skånska Cement, blev inte någon svår uppgift för Telubs mannar vilket man kan se på resultatet, 23-10 i Telubs favör (12-4 i halvtid).

Målgörare: Anders Linderöth, Bo Eriksson 7 vardera, Rolf Andersson 4, Aiwest Johansson 3, Fredrik Bjerstedt, Lars Gummeson 1 vardera.

Man får hoppas att Telub kan hålla den stilen i fortsättningen och börja klättringen uppåt i tabellen. Höstsäsongens resultat har för övrigt inte varit så bra för laget, 5 förluster, 2 segrar av 7 matcher. Vad som saknats i Telubs lag är ett par distansskyttar som kan öppna motståndarnas försvarsmur och skapa större målchanser både med distansskott och frispelningar på linjen. ■

Lycka till i fortsättningen!

F d handbollsspelare

PS Red tror inte »f d handbollsspelare» är »f d» så länge

FRAMSTÄLLNING AV OVERHEAD- BILDER

Synpunkter, råd och upplysningar
Sune Ekstrand

Det syndas

Det syndas mycket för närvarande (och har alltid syndats, red:s anm) vid framställning av original till overheadbilder. Tåtskrivna A-4 sidor, skrivna på vanlig skrivmaskin, är inte läsbara vid projektion, till stor irritation för både föredragshållare och auditorium.

Förhållandet är detsamma vid framställning av diabilider. Det finns en allmän regel som säger att text- och sifferstorlekar mindre än 1/50 av originalets kortsida icke är läsbara vid visning.

Föredragshållaren är väl inte överflödig

En overheadbild eller dia skall ju inte heller innehålla all information, utan endast stödpunkter eller förenklade, lättlästa kurvor och figurer. Resten av informationen bör väl i rimlighetens namn fördragshållaren själv stå för — annars är han ju överflödig. Och, vad värre är, det finns väl inget så irriterande för auditoriet som när föredragshållaren inte ens själv kan läsa den information han vill vidarebefordra.

Bot finns

För att i första hand råda bot mot »oläsligheten» kan man nu vid skrivcentralen få texten utskrivna med sk plakattext (se vidstående exempel).

Framställning av overheadfilmen sker hos tecknarna (TST), speciellt om man önskar bilder i färg samt hos foto (TFF), om det gäller svart-vita bilder.■

FRÅN LÄSEKRETSEN

Mina funderingar

Här på Telub talar vi ganska mycket om att vi skall införa företagsdemokrati. Vad är förresten företagsdemokrati? — Det skulle ta allt för lång tid att här diskutera detta ords hela innebörd. Men en delmålsättning är att den enskilde skall kunna påverka och förbättra sin egen arbetssituation och därmed kunna känna ökad arbetstillfredsställelse.

Företagsledningen har ställt sig mycket positiv till bildandet av »demokrati-grupper», som skall arbeta med att lösa problem inom produktionen och administrationen. I dessa grupper ingår anställda från alla personalgrupper. Så långt är allt gott och väl.

Men om jag ser på vad som händer inom dessa grupper blir bilden en annan. Särskilt när det gäller förslag till ändringar som förs fram. Jag har en känsla av att många förslag till produktionsfrämjande åtgärder av olika anled-

ningar inte tas upp till behandling på det sätt dom är värda.

Jag har också en känsla av att detta ibland kan bero på att vissa befattningshavare känner förslagen som ett intrång på deras områden — som om »det här är något jag själv borde ha föreslagit». Ofta får man också höra just den motiveringen: »det här har jag arbetat med länge, det är inget nytt».

Personaligen tror jag inte det går att genomföra någon form av företagsdemokrati om vi inte kan samarbeta helt förutsättningslöst både vertikalt och horisontellt. Det får inte vara så att bara företagsledningen och fackföreningarnas representanter arbetar för att genomföra företagsdemokratin. Det måste ligga i allas intresse att hjälpa till.

Med hopp om att vi skall lyckas åstadkomma detta önskar jag alla en god fortsättning på det nya året.■

Janne Svensson

- Varje lördag och söndag måste jag diska, städa, sköta tvätten och laga mat så karl jag är.
- Är din fru inte stark då?
- Jo, det är just det hon är!
- Så vackra tänder fröken har.
- Ja, det är ett arv från min mor.
- Åh, så'n tur att dom passade.

En trygg skåning var på bröllopsresa i Danmark. På kvällen tog man in på ett hotell och morgonen därpå gick skåningen ut på balkongen för att svalka sig. Där träffade han en dansk.

- Ja, jag är här på bröllopsresa, inledde skåningen.
- Det er jeg også, sa dansken. Min kone ligger derinde og ryger.
- Å tusan, ryger hon? De gör inte min, men bra svitt e hon.

MED DENNA STIL (ORATOR) KAN NI FÅ ERA ORIGINAL TILL OVERHEAD- OCH DIABILDER UTSKRIVNA I FORTSÄTTNINGEN.

NYA FÖRESKRIFTER

Direktionssammanträden (FF 10:2, utgåva 3, 11.1.1972).

Reglerar bl a tider för sammanträden, deltagare samt »fasta punkter» och vid vilka sammanträden dessa skall tas upp.

Pålägg 1972 (FF 33:3, utgåva 4, 5.1.1972)

Anger preliminära pålägg att t v användas i redovisning och kalkyler.

Representanter för arbetarskydd och explosivvaruhantering (FF 63:8, utgåva 2, 29.12.1971)

Namnuppgifter m m på kommittémedlemmar och skyddsombud, ansvarsområden.

Arbetsinstruktion för föreståndaren för explosivvaruhanteringen vid Risingeverkstaden (FF 63:10, utgåva 2, 29.12.1971).

Instrumentbank vid Telub, Växjö (FF 67:3, 22.12.1971).

Avsikten är att organisationsenhet som äger instrument, för vilka man har låg

beläggning, genom banken skall få hjälp med utlåning av sådana instrument och därigenom minska de egna kostnaderna.

Arbetstider 1972 för Stockholmskontoret (SK) (PF 51:14, utgåva 3, 5.1.1972).

Januari – april och september – december

kl 0800 – 1700

maj – augusti

kl 0800 – 1615

Lunchuppehåll

kl 1220 – 1300

Arbetet slutar på grund av inarbetning kl 1220 den 30.3, 10.5, 19.5, 3.11. Den 12.5 är arbetsfri.

Semester 1972 (FF 51:15, utgåva 2, 12.1.1972).

Reglerar semesterns förläggning för Växjö, Risinge, RS och SK.

Arbetsberedskap och jourtjänstgöring (FF 52:6, utgåva 4, 7.1.1972).

Definierar begreppen och reglerar timersättning m m.

Krav på underlag från Tekniska avdelningen vid nyttillverkning (TF 82:7, 14.12.1971).

Gäller såväl militära som civila produkter. Framtagningen indelas i olika stadier, som resulterar i vissa angivna underlag.

Allt konstruktionsunderlag skall vara registrerat samt granskat och godkänt av därtill delegerad.

Underhandskopior, som utlämnas före godkännande, stämplas med »Oregistrerad kopia, får ej användas för tillverkning, eventuella ändringar meddelas ej».

Rekvisition direkt från vissa tjänsteställen – snabbrekvisition (EF 45:5, utgåva 2, 11.1.1972).

En definition

Engineer. An engineer is said to be a man who knows a great deal about very little, and who goes along knowing more and more about less and less until finally he knows practically everything about nothing.

ORGANISATION

I samband med att Erik Wessberg under februari lämnar FTG för att tillträda annan befattning sker en viss omorganisation inom Göteborgsdelen.

Fr o m den 1.3.1972 samorganiseras Televerkstaden (FTG) och Göteborgskontoret (GK) till en enhet, Göteborgsavdelningen (GA), direkt underställd VD. Arne Nillmar blir från samma datum överingenjör och chef för avdelningen med tjänstebeteckningen GAC.

GK bildar en sektion inom GA. Björn Lindström blir sektionschef och svarar för arbetsuppgifter inom nuvarande arbetsområde. ■

Ökade AR-resurser

Fr o m årsskiftet finns två nya medarbetare på AR-sektionen.

Carl-Olof Mouchard ska arbeta fram effektiva materielstyrnings- och produktionsstyrningssystem. Bengt Arvidsson arbetar med systemutveckling och programmering av såväl nya som befintliga administrativa datasystem.